

Tove Jälmestål – en spelare med ett stort Spårvägshjärta!

Tove har fått sina gener i arv från sin handbollsspelande mamma och pappa – och i familjen finns även en något idrottsointresserad storebror.

- Jag var fem år första gången jag spelade handboll med Bolton, men jag fick en boll på näsan och ville aldrig mer pröva på! När jag var sju år kom jag på bättre tankar och började i Spårvägens handbollsskola, fick mamma Kicki som tränare och har nu spelat 16 år i klubben! Nästan hemskt, precis som ingen annan klubb vill ha en! Jag höll på med fotboll tills jag var 16 år med stora framgångar och friidrott; jag vann allt i löpning ett tag men när jag kom tvåa en gång, la jag av! Efter gymnasiet gjorde jag olika saker, men jag tyckte om siffror, läste internationell ekonomi under 3,5 år och arbetar sedan 2007 som revisor på Öhrlings Pricewaterhouse Coopers. Ett tufft men spännande och kul jobb!

Tove har gjort åtta säsonger i A-laget och formulerar tydliga mål för sitt handbollsspel:

- Jag vill ständigt utvecklas, är öppen för nya idéer och känner mej motiverad. Att spela handboll är roligt, givande och man tränas i ett socialt umgänge som jag har nytta av i livet.

Det som skapar lycka i tillvaron handlar för Tove om dofter, smaker och handarbete:

- Det är underbart att baka bullar och bröd, att få laga god mat. Jag trivs väldigt bra med att umgås med familjen, med min pojkvän Micke och min hund Tindra; speciellt kul är det att få vara med världens bästa kille, Oliver, 14 månader, min brorson, som redan kan väldigt mycket, t.o.m. förstöra stereon hemma!

Det finns saker som kan göra Tove upprörd:

- Jag gillar inte oärliga människor som pratar skit bakom ryggen, inte står för vad dom säger. Man får göra misstag, t.ex. på en handbollsplan; men missar man måste man springa hem, man ska göra allt för att reparera sina misstag!

Tove ser sej själv som en snabb, explosiv och ettrig spelare med en god spelförståelse.

- Som människa är jag positiv och omtänksam. Jag bär på ett stort Spårvägshjärta, en fin liten förening där det inte är så hårt. Det finns en öppen kommunikation inom föreningen, alla känner alla, en glad kvarterskänsla och det är väldigt viktigt för mej.

Tove är säker på att det kommer att gå jättebra för Spårvägen i grundserien.

- Vi har ett bra gäng, är ett komplett lag och om vi alla kämpar för samma mål, kan vi ta oss till semifinal. För att lyckas måste vi gå rakare mot mål i anfallsspelet, alla måste ta ett stort ansvar och vara villiga att offra sej för varandra. Mitt bidrag kommer att bli att jag ska peppa alla i laget, ta i med 100 % i närkamperna och sätta mina avslut!

En perfekt dag skulle innebära för Tove att vara tillsammans med Micke och Tindra.

- Vi skulle börja dagen, gärna en höstdag, med världens godaste frukost med nybakat bröd, frukt och nypressad juice. Vi skulle ta en lång promenad i Nackaskogarna, neråt Nyckelviken. På eftermiddagen skulle jag själv ta mej till Nacka Forum och ta en shoppingrunda och kolla in kläder och skor. Sen skulle vi laga en fin middag med fiskplanka och vitt vin, och sen avsluta med en vaniljpannacotta. Resten av kvällen skulle vi bara umgås och koppla av.